

Uvod

Vreme u kojem živimo odlikuje se snažnim promenama u tehnici i tehnologiji koje su zaživele u mnogim oblastima društva. Obrazovanje se, po pravilu, sporije otvara prema novim tehnologijama u odnosu na proizvodnju, saobraćaj, uslužne delatnosti. i dr. Ipak, deca koja kod kuće i van škole žive u tehnološki bogatom okruženju očekuju promene u obrazovanju u skladu sa imperativima obrazovanja za 21. vek. U tom smislu već se polako u obrazovanje uvode sistemi za automatsku obradu podataka, multimedijalni sistemi, učenje na daljinu, virtuelne škole i druge tehnologije koje dovode do povećanja aktivnosti učenika, kvalitetnijeg vrednovanja znanja i napredovanja učenika u skladu sa individualnim sposobnostima i predznanjima i sl. "Eksplozija" novih znanja karakteriše informatičko društvo, u kojem je arhiviranje, obrada i prenos informacija zasnovana na savremenim tehnologijama i metodama informacione ere. Informaciona era predstavlja značajan napredak u odnosu na poljoprivrednu eru u kojoj je kompletna proizvodnja bila ostvarena korišćenjem ljudske snage i energije i industrijsku eru u kojoj se proizvodnja zasnivala na korišćenju različitih mašina, čime je značajno smanjeno angažovanje ljudskog fizičkog rada. Sa pojavom elektronskih računara i drugih proizvoda informacione i telekomunikacionih tehnologija razvijaju se nove naučne discipline koje se bave analizom, projektovanjem i razvojem informacionih sistema, te primenom informacione tehnologije u svim sferama društva.

Nastavnički fakulteti su, u nameri da kvalitetno osposobne kadar, uveli predmete u kojima se studenti informatički opismenjavaju i shvataju značaj korišćenja novih tehnologija u nastavi i učenju.

Na osnovu iskustava razvijenih zemalja sveta (Amerika, Engleska, Francuska i dr.) primena kompjutera u obrazovanju se može podeliti u tri osnovne grupe:

1. kompjuterski alati;
2. kompjuterske komunikacije i
3. kompjuterski podržani izvori informacija.